

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سایت المیادین – لبنان
برگردان از: احمد مزارعی
۲۱ اپریل ۲۰۱۹

حقیقت‌های سر سخته‌های سوریه

واشننگتن باید بعضی حقیقت‌های سخت در سوریه را قبول کند، نخست این که بشار اسد باقی می ماند و به هیچ کجا نخواهد رفت و هیچ فرصتی هم برای امریکا و یا هرکس دیگری برای سرنگون کردنش باقی نمانده است. این خلاصه ای است از نظرات بریت مک گورک فرستاده سابق امریکا برای فرماندهی «ائتلاف بین المللی ضد داعش» در سوریه و عراق که در مجله «فورین افرز» منتشر شده است. در این مقاله مک گورک اشاره می کند که واشنگتن نباید مصداقیت و هیبت خود را تحت عنوان اصرار بر ضرورت سرنگونی بشار اسد تحلیل برده و به هدر دهد. مک گورک در این مقاله می گوید علی رغم این که واشنگتن ممکن است بر تحریم‌های دردناک اقتصادی خود علیه دمشق ادامه دهد تنها می تواند بیشتر از این نباشد که دولت سوریه تا کنون آن را عملاً تجربه کرده است.

حقیقت‌های سر سخرانه در سوریه

در زیر عنوان «حقیقت‌های سر سخرانه در سوریه» مک گورک ، فرمانده سابق نیروهای انتلاف علیه داعش در سوریه و عراق مقاله ای نوشته طی آن گزینه های موجود واشنگتن را در سوریه به تمسخر گرفته ، گزینه هائی که دیگر نمی توان آنها را مورد استفاده قرار داد.

خلاصه ای که نویسنده در جمع بندی به آن دست یافته این است که در امکان واشنگتن نیست از حد اقل هائی که در دست دارد به عملیات بزرگی در سوریه دست بزند و باید کوشش کند به عملی بیش از توانش دست نزند ، سیاستمداران امریکا باید بپذیرند که نفوذ آنها در سوریه در شرف نابودی است ، در نتیجه آنها باید در اهداف خود بر اساس وضعیت موجود اقدام کنند.

بر اساس ارزیابی مک گورک بهترین طریقه برای رهبران امریکا اینست که در سیاست‌های خود تجدید نظر کرده و راهها و وسائلی را به کارگیرند که حقیقتاً مورد نیاز امریکا بوده و آن عبارت است از منع سوریه که به نیروئی تبدیل نشود که بتواند علیه نیروهای امریکائی و هم پیمانانش حمله نظامی کند . این هدف بسیار مهم و قابل دسترسی است . در زیر ترجمه بخشهای مهمی از مقاله از نظر تان خواهد گذشت:

حضور نیروهای نظامی امریکا در رابطه با کشورهای عربی منطقه بسیار مهم بود، اما شبح قدرتهای امپراتوری سه گانه سابق (ایران ، ترکیه و روسیه) مسیر سوریه را مورد تحدید قرار می داد، این وضعیت باعث عکس العمل ناگهانی کشورهای عربی گردید ، مصر ، اردن، سوریه ، عربستان و امارات وارد کارزار شدند به ویژه با ورود و تسلط داعش و با وکالت ترکیه این کشورها کوشیدند تا سوریه را مجدداً به درون قفس جمعی کشورهای عربی باز گردانند .

امریکا کوشش نمود تا اجازه ندهد کشورهای عربی با سوریه رابطه برقرارکنند به این دلیل که این سیاست موجب می شد تا از فشار بر رئیس جمهور سوریه ، بشار اسد کاسته شده و بدین وسیله نتواند در کنفرانس ژنیو شرکت کند.

با وجود نیروهای امریکائی در سوریه و فرماندهی پیروزمندانه اش علیه داعش دیپلماتهای ما می توانستند با شرکای عرب خود با اعتماد به نفس و تسلط داشتن بر منطقه صحبت کنند و مانع شوند تا آنها به سوی بشار اسد متمایل شوند.

حضور امریکا در سوریه به مثابه تضمینی در برابر توسعه طلبی ایران و ترکیه بود که کشورهای عربی از این دو کشور در وحشت بودند ، اما تصمیم ترمپ مبنی بر خروج از سوریه باعث شد تا همه چیز به ضد خود تبدیل شود.

در شرایط فعلی ضرورت داشت تا دولت امریکا کوشش کند تا هم پیمانان عرب خود را قانع کند که همچنان یکی از بازیگران اصلی عرصه سیاست در سوریه بوده و به این سیاست ملتزم است. در حالی که ایران و ترکیه همچنان مشغول پیشبرد برنامه های خود در سوریه هستند که این برنامه ها در مخالفت و ضدیت آشکار با کشورهای عربی دوست امریکا قرار دارد ، در شرایط فعلی برای دیپلماتهای ما بسیار مشکل خواهد بود که از شرکای عرب خود بخواهند که از موضع منافع ویژه خود حرکت نکرده از جمله این که با دولت سوریه همکاری نکنند.

از این جهت شگفت آور نبود که پس از تصمیم ترمپ مبنی بر خارج کردن نیروهایش از سوریه ، امارات متحده عربی به فوریت سفارتخانه خود را در دمشق افتتاح نمود و در ادامه کشورهای عربی دیگری نیز از امارات تبعیت کردند.

حقیقت‌های سر سخرانه

حقیقت اول این که حضور امریکا در سوریه این امکان را برای امریکا فراهم نمود تا به مثابه سدی قوی در برابر روسیه ایستادگی نموده و مانع توسعه حضور ایران و جلوگیری از یکه تازیهای ترکیه شده و بدینوسیله کشورهای عربی را در کنار خود نگهدارد و از همه مهمتر این که مانع ظهور مجدد داعش گردد.

دستورات ترمپ مبنی بر خروج نیروهای امریکا به طور کامل همه مزایای امریکارا در منطقه از میان برد ، سپس تعدیل بعدی تصمیم ترمپ مبنی بر نگهداری دویست سرباز در شمال شرقی سوریه و دویست سرباز دیگر در منطقه تنف ، به این امید که سایر نیروهای ائتلاف (منظور فرانسه و انگلستان) نیز کمبود نیرو را در منطقه جبران کنند، اوضاع را بسیار پیچیده تر نمود .

در مورد سایر کشورهای ائتلاف مشکل به نظر می رسد که آنها نیروی کافی به منطقه ارسال کنند و وظیفه مهم دویست سرباز که امریکا در نظر دارد آنها را در منطقه نگهدارد نه فقط اینست که داعش را شکست دهند بلکه آنها باید منطقه امن در مرز ترکیه و سوریه را نیز تأمین کرده و منطقه امن ویژه امریکائیهارا از خطر نفوذ ایران، روسیه و سوریه نیز در امان نگهدارند ، این وظیفه بسیار سنگینتر از توانائی دویست سرباز بوده و حتی میت وان گفت با وجود دوهزار سرباز نیز که حضور داشتند با مشکلات زیادی روبه رو بود.

امریکا اگر بخواهد اهداف بزرگی را در سوریه پیش ببرد حتماً با شکست روبه رو خواهد شد ، بهترین تصمیم برای ترمپ این است که از خارج کردن نیروهای امریکائی از سوریه منصرف شود. ضروری است که واشنگتن بعضی حقایق سخت را در سوریه بپذیرد :

حقیقت اول :

این که بشار اسد در قدرت باقی می ماند و به هیچ کجا نخواهد رفت و برای امریکا و یا هیچ قدرت دیگری هیچ فرصتی برای ساقط کردن وی وجود ندارد ، ضرورت ندارد امریکا حکومت بشار اسد را به رسمیت بشناسد و یا درگیر سیاستهای داخلی سوریه شود ، از سوی دیگر واشنگتن نباید مصداقیت و هیبت خود را تحت عنوان اصرار بر ضرورت سرنگونی بشار اسد تحلیل برده و به هدر دهد ، علی رغم این که واشنگتن ممکن است بر تحریمهای دردناک اقتصادی خود علیه دمشق ادامه دهد، اما نمی تواند بیشتر از این باشد که دولت سوریه تا کنون این دردها را عملاً تجربه کرده است.

حقیقت دوم :

بزودی کشورهای عربی رابطه دپلوماتیک خود را با سوریه از سر خواهند گرفت و مخالفت واشنگتن با این کشورها موجب سرخوردگی آنها خواهد شد و آنها را تشویق خواهد کرد که رابطه خود را با دمشق محرمانه و بیخبر از واشنگتن پیش ببرند. بهترین و عاقلانه ترین راه اینست که امریکا با شرکای عرب خود یک سیاست واقع بینانه ای را با دمشق پیش ببرد . برای مثال این کشورها را تشویق کند که کیفیت رابطه خود را با سوریه تجدید کرده و یک اعتماد به نفس را میان خود با دولت سوریه برقرار کنند و برای شروع می توانند اقداماتی به عمل آورند تا بشار اسد به افراد گروههای مسلح که در جنگ با دولت سوریه شرکت کرده اند عفو عمومی داده و به مناطق مسکونی خود که زیر سلطه دولت سوریه می باشد بازگردند، رابطه تازه و مشروط اعراب با دولت سوریه می تواند شروعی باشد برای تضعیف نفوذ و موقعیت انحصارگرانه ایران و روسیه در سوریه .

ترکیه هم پیمان است اما شریک نیست

امریکا باید این حقیقت را بپذیرد که ترکیه شریکی فعال نیست اگر چه در ناتو حضور دارد . این درست است که دپلوماتهای امریکا همچنان امید دارند که ترکیه را از حرکت به سوی سلطه طلبی در سیاستهای خارجی خود که با

سیاستهای واشنگتن در تضاد قرار دارد، باز دارند اما آنها موفق نخواهند شد. ترکیه در دهه گذشته شریکی با اشکالات بوده و حتی قبل از اختلاف با سوریه، ترکیه در تحریمهای امریکا علیه ایران همکاری نکرده و یا گروهانهای امریکائی را در اسارت نگهداشت و همچنین در موضوع مهاجران از اروپائیها سوءاستفاده نمود. واشنگتن باید برای ترکیه روشن نماید که هرگونه تجاوز به «نیروهای سوریه دموکراتیک» حتی بعد از خروج نیروهای امریکا، عواقب بسیار خطرناکی برای رابطه دو کشور خواهد داشت.

سومین و آخرین حقیقت سخت

حقیقت آخر این است که امریکا باید اعتراف کند که روسیه قوی ترین میانجی در سوریه است. امریکا با ایران و سوریه رابطه ای ندارد، از این جهت باید برای تحقق هر چیزی با روسیه کار کند. امریکا و روسیه در سوریه بعضی منافع مشترک دارند، هر دو کشور مایلند در حفظ امنیت سوریه کوشش کرده و داعش و القاعده را از داشتن هرگونه مکان امن محروم نمایند، و هر دو کشور امریکا و روسیه با اسرائیل نیز روابطی عمیق دارند بدون ارتباط مستقیم میان مسکو و واشنگتن مشکل سوریه حل نخواهد شد لذا امریکا باید مشکل سوریه را از روابط گوناگون مضطرب و دشمنانه خود با روسیه جدا نماید

در مقابل این حقایق سخت، ضروری است که واشنگتن بر روی دو هدف متمرکز شود: محروم نمودن ایران از داشتن هرگونه نیروی نظامی که موجب تهدید اسرائیل شود و دوم منع بازگشت داعش.

اما آنچه را که جان بولتون و پمپئو برای این اهداف مطرح نموده اند غیر واقعی می باشد. آنچه را که ضروری است امریکا انجام دهد این است که کمکهای دیپلماتیک خود را به اسرائیل افزایش داده تا ایران نتواند سوریه را تبدیل به پایگاه راکتی خود برای حمله به اسرائیل نماید. این هدف مشترک امریکا با روسیه نیز می باشد که مایل است روابط خوبی با اسرائیل داشته و نمی خواهد سوریه میدان نبردی میان اسرائیل و ایران باشد.

با این حساب منع تمرکز نظامی ایران در سوریه به مثابه اساس دیپلماسی میان امریکا، روسیه و اسرائیل خواهد بود.

سی ام فروردین [حمل] ۱۳۹۸